

EL FACTOR HISTÒRIC. RESUM XERRADA FORMACIÓ 16.03.2015. SMxI

El fet diferencial té arrels

Sociològiques: qualsevol, d'on vingui, pot veure que hi ha un 'ambient diferent' pot veure que és una altra societat.

Econòmiques: la nostra productivitat de sempre és més elevada. Sols viuríem millor.

Jurídiques: El nostre dret, el Dret Català és hereu del dret romà endolcit amb el dret canònic i constitueix un corpus jurídic dels més avançats d'Europa. Sense Espanya podríem recuperar allò que n'hem perdut.

Geogràfiques: Els PP CC són un territori molt divers i molt muntanyós amb una gran varietat climàtica i conseqüentment de produccions. Tenim altituds de 3000 metres i més de 600 Km de costa. Constituïm un país naturalment pobre sense recursos naturals i escàs d'aigua i terra cultivable. Si avui és un territori ric ho és per l'esforç de segles dels seus habitants.

Aquesta realitat i el fet de ser a la riba de la Mediterrània ens ha condicionat la història, que al seu torn ha condicionat enormement la nostra manera de ser.

Històriques: +El nostre territori va ser el més romanitzat de la península.+Catalunya neix amb els Francs, Castella i la resta (sense Euskadi) amb els gots.+Catalunya acull una importantíssima i cultíssima comunitat jueva que ens influirà.+Els PPCC i la resta de la corona d'Aragó no va participar en res a les Amèriques.+La 'unidad d'Espanya' i això del 'país más antiguo d'Europa' són dues mentides històriques monumentals.+La unió de Catalunya amb Aragó fou una unió dinàstica i prou. El casal de Barcelona va heretar la corona. La unió d'Aragó amb Castella va ser també una unió dinàstica en que cada reialme mantenia la seva total autonomia administrativa. Es constata amb el fet americà.

El segle XVII marca la nostra decadència mentre Castella és en auge, tenint poder s'inicia l'intent d'anorrear-nos essent que a Europa bufen aires d'absolutisme. Guerra dels Segadors, el 1640, victòria catalana que culmina amb l'amputació de la Catalunya Nord.

Segle XVIII- Guerra de Successió, derrota de 1714.+Preindustrialització i el gran progrés de l'agricultura, desenvolupament de l'exportació, de la manufactura i de la producció d'aliments.

Segle XIX- Canal d'Urgell, Canal de la Infanta, Canals de l'Ebre, al Delta...- La industrialització, malgrat no tenir els elements necessaris- La jornada de 8 hores – Les Cooperatives, les Germandats.- Les reivindicacions laborals, l'Anarquisme.- Gran implantació de l'esperit republicà –La I República.

Segle XX- Bases de Manresa, Mancomunitat, Directori de Primo de Rivera, II República, Estatut del 1932. Sedició dels militars, Dictadura del gral. Franco i reinstauració de la monarquia dels Borbons, Estatut encara vigent, la Tejerada, i finalment el Procés actual que ens ha de menar a la Independència de la nostra nació.

CONSIDERACIONS

L'entesa amb Espanya d'ençà el 1714 no ha estat mai possible, en qualsevol cas ha estat un miratge, una simple il·lusió col·lectiva que sempre ha acabat malament.

Al llarg d'aquests 300 anys hi ha hagut moments que ha semblat que l'entesa era possible:

Al segle XIX, la Primera República - que anomenaven 'de los catalanes' per Pi i Margall, Estanislau Figueres... Que va acabar el General Pavia.

Al segle XX, La Mancomunitat de Catalunya, amb Prat de la Riba, que va acabar el General Primo de Rivera.

Encara un tercer intent amb la Segona República i l'Estatut del 1932 que va acabar el General Franco amb la insurrecció militar del 1936-39.

I Finalment, a la mort del Dictador i restauració de la monarquia, la 'democràcia' i l'estatut que 'disfrutem' sense oblidar l'intent força reeixit del Coronel Tejero d'engegar-ho tot a rodar.

Podem veure que s'ha intentat tot per l'entesa: 'fer pedagogia' el que sigui; tot inútil. Ha estat impossible.

Amb tot, considerem importantíssim el fet de la capacitat d'integració que té la nostra comunitat pel que fa a les onades migratòries al llarg del segle i el fet que des de l'edat mitjana pugui ser català aquell que, essent aquí, ho desitgi. Aquest dos trets han fet possible arribar on hem arribat.

Una última: en tres cents anys només hem fet **tres actes de sobirania nacional**

- La Junta de defensa de Catalunya- Guerra del francès, segle XIX
- Proclamació de la República Catalana dins de la Federació Ibèrica- Francesc Macià 1932 (des del balcó de la Generalitat)
- 'Consulta' del 9N de 2014 contra tot l'aparell repressor i coercitiu de l'estat espanyol.

PETITA RELACIÓ DE LLIBRES QUE FÓRA ACONSELLABLE DE LLEGIR

La llarga marxa de l'Estatut (AVUI) 11.09.2009

Història del nacionalisme Català - dels orígens al nostre temps (Generalitat)

Homes del Catalanisme - J M Ollé Romeu

Clàssics del nacionalisme - Biblioteca oberta

Catalunya contra Espanya - Lluís Simon Rabasseda

Catalonia Calling. El món ho ha de saber - Sàpiens

Fidelitat a Catalunya - Joan Pelegrí. Ed. Millà

Despullant Espanya - Víctor Alexandre

Com érem fa 700 anys - M. Rumbau. Tibidabo

Breu història de Catalunya - Jesúa Mestre i Godes. Ed. 62

Cinc anys estudiant els PP.CC. – J.M. Vilarrúbia Estrany

Jo no sóc espanyol - Víctor Alexandre

Raons i tòpics - J.M. Terricabras

Bases de Manresa (Manresa 1892- Reus 1893) – (Generalitat)

Estatuts, Aeroports i ports de peix al cove – Ramon Tremosa

Què cal saber de Catalunya - Ferran Soldevila

Catalunya i un japonès - Ko Tazawa

Síntesi d'història de Catalunya – Ferran Soldevila

Els orígens del catalanisme polític - Roser Masgrau

La Renaixença Catalana - Rafael Tasis

100 Motius per ser Independentista – Roger Buch

La Causa Catalana – Andreu Marfull